

Kuva 1. Peurainnevan laajaa lyhytkorsinevaa kuvattuna pohjoiseen Etelä-Pohjanmaan suuntaan.

Peurainneva S-299

Merikarvian Peurainneva sijaitsee kunnan koilliskulmassa aivan Etelä-Pohjanmaan maakunnan rajalla. Suon pohjoisosa ylittää maakuntarajan.

Valtaosa suon Satakunnan puoleisesta osasta on karua kilpikoidasta. Aapasuota löytyy alueen itäosasta ja laajemmin maakuntarajan pohjoispuolelta. Keidasosa on valtaosin keidasrämettä, reunaosissa kermirakenne on heikosti kehittynyt. Itäreunalla on muutamia allikkoita ja kuljunevoja keidasosan reunalla. Aapasuo-osassa esiintyy lähinnä karuja lyhytkorsinevoja ja -rämeitä. Hieman rehevimmillä paikoilla tapaa karuhkoja saranevoja- ja -rämeitä. Isovarpu-, lyhytkorsi ja tupasvillärämeet sekä saraneva ovat uhanalaisluokitukseltaan vaarantuneita (VU) luontotyyppejä. Sararämeet ovat erittäin uhanalaisia (EN).

Mäntyvaltaiset ja karut suosaarekkeet ovat osin säilyneet luonnontilaisina, mutta osalle saarekkeista on kohdistunut hakkuita. Poronjäkäläisiä kalliopaljastumia löytyy joiltakin kivennäismaasaarekkeista. Suon reunaosat on pääosin ojitettu, mutta osa ojista on umpeutumassa. Reuna-alueilta ja saarekkeiden tuntumasta löytyy luonnontilaisen kaltaisia isovarpu-, tupasvilla- ja rahkarämeitä. Paikoin rämeet ovat eriasteisissa muuttumavaiheissa. Muutokset ovat kuitenkin keskimäärin lieviä.

Linnusto lienee taantunut kuivumisen ja suolinnuston yleisen vähenemisen seurauksena. Maastokartoitus tehtiin heinäkuun lopulla ja tuoretta linnustotietoa kohteelta on niukalti.

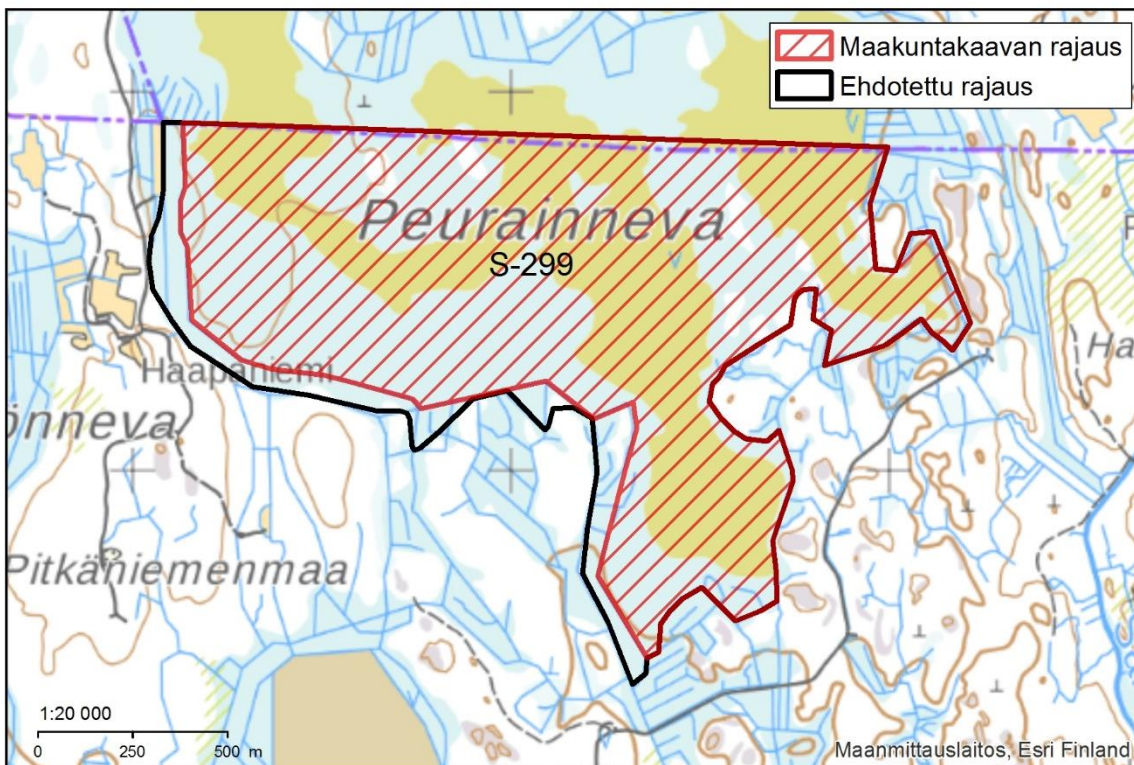
Luonnontilan muutoksista huolimatta Peurainneva on huomattavan hyvin säilynyt ja lähes kokonaan luonnontilaisen kaltainen. Suo on osa laajempaa Pohjois-Satakunnan ja Etelä-Pohjanmaan rajan molemmin puolin kulkevaa itä-länsisuuntaista luonnontilansa säilyttäneiden soiden ketjua. Peurainneva täydentää alueen suojeltujen soiden kokonaisuutta. Peurainnevan tuntumassa ei enää ole muita käsittelemättömiä soita, joten

suo on merkittävä myös suoverkoston kytkeytyneisyyden näkökulmasta. Merkittävän suokokonaisuuden suoelun toteutus olisi hyvä tehdä yhdessä Etelä-Pohjanmaalle ulottuvan osan kanssa.

Rajausta on tarkennettu maastotyön perusteella. Lähinnä esitetään lisättäväksi heikkotuottoisia ja ojitettuja reuna-alueiden rämeitä. Niiden ennallistamisella voitaisiin kohentaa suon vesitaloutta ja palauttaa luonnontilaa varsin helposti (kartta 1). Kohteen luonnontilaisuus ja koko huomioon ottaen kaavamerkinnäksi sopisi paremmin SL.

Taulukko 1. Peurainnevan luokittelu

Kunta, kylä	Pääloukka	2	Rajaus	
Merikarvia, Koittankoski	alaluokat	2.2	muutettu	2
Maakuntakaavan kohde	Luonnontila		Muutoksen syy	
S-299	muutostila	2	ojitus	1
Seutukaava 5 tunnus	Palautuvuus		kuivuminen	8
S-299	ennallistaen	2	Suojeluperuste	
Satakunnan LSS 1995-98	Kehityssuunta		uhanalaisia luontotyyppäjä	8
453	vakaa, heikkenevä	=,-	luonnontilaisuus	10
Pinta-ala	Suojelustatus		Lähteet (lähteen numero)	
MK: 144 ha, Uusi: 158 ha	maakuntakaava	12	1, 3, 4, 28	
Lisätiedot: pääosin luonnontilaisen kaltainen, mutta reunojen ojitus heikentää luonnontilaa. Linnusto taantunut. Kohteella on useita uhanalaisia suoluontotyyppäjä (VU ja EN).				

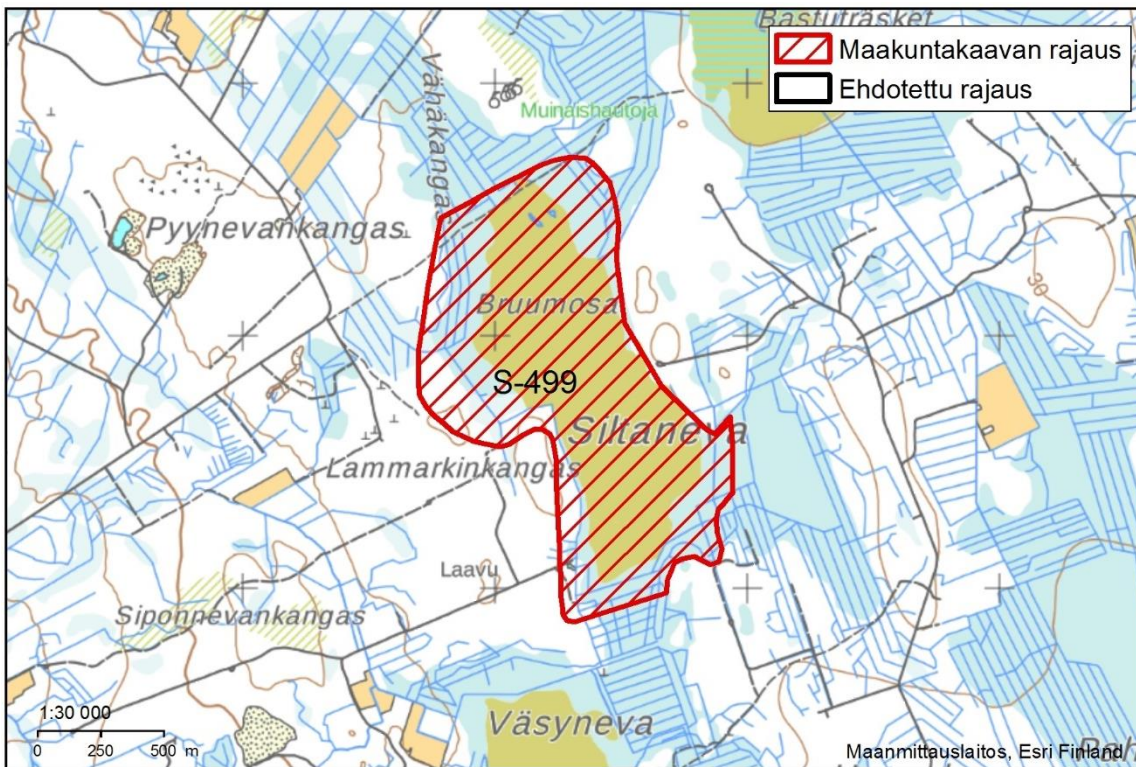
Kartta 1. Merikarvian Peurainnevan (S-299) rajaus.

Kuva 2. Peurainnevan harvoja allikoita.

Kuva 3. Karua saranevaa suon itäpuoliskolla.

Kartta 1. Merikarvian Siltanevan (S-499) raja.

Bruumosanlammit eli Siltaneva S-499

Merikarvian Siltaneva sijaitsee aivan kunnan luoteiskulmassa Timmerheidin kylän pohjoispuolella noin 13 kilometriä kuntakeskuksesta pohjoiseen. Kohteesta noin neljännes on suojeltu tai tulossa suojeluun lähikoina.

Siltanevan luontoa on tutkittu perusteellisesti muutama vuosi sitten Satakunnan soiden moninaiskäyttöselvityksen yhteydessä. Luontotiedot perustuvat suurelta osin näihin tietoihin ja Tiira-lintuhavaintotietokantaan.

Siltaneva kuuluu aapasoihin, jotka ovat Etelä-Suomessa luontaisestikin harvinaisia. Suon keskiosia vallitsevat puuttomat sara- ja lyhytkorsinevat sekä rimpinevat. Laiteilla esiintyy puustoisia rämeitä ja nevarämeitä sekä turvekankaita. Valtaosa alueen kasvillisuudesta on joko ombro- tai oligotrofista, mutta rimpisillä alueilla esiintyy myös mesotrofiaa.

Siltanevan reunat ja kohderajauksen ulkopuoliset suoalueet on enimmäkseen ojitettu itäreunan kivennäis- maarinteeseen liittyvää osaa lukuun ottamatta. Ojittamattomalla keskiosalla esiintyy luonnontilaisen kaltaisia lyhytkortisia ja saraisia nevoja. Aivan keskellä on rahkaista rimpinevaa. Kalvakkanevaa esiintyy yleisesti ja

länsireunalla sekä rahkarämeitä että lyhytkorsinevoja. Suon laiteiden puuttomilla nevoilla rahkaisuutta esiintyy yleisesti. Runsassaraisia alueita esiintyy vähemmän kuin lyhytkortisuuteen sekoittunutta saranevaa.

Siltanevan suoluontotyypeistä vaarantuneita (VU) ovat isovarpu-, lyhytkorsi- ja tupasvillarämeet. Kohteen nevoista vaarantuneita (VU) ovat minerotrofiset lyhytkorsinevat sekä sara- ja kalvakkanevat. Rimpinevat ovat erittäin uhanalaisia (EN). Keski-boreaaliset aapasuot on arvioitu erittäin uhanalaiseksi (EN) luontotyyppiyhdistelmäksi. Suon pohjoisosan allikot kuuluvat vesilaissa mainittuihin vesiluontotyyppiin.

Soiden kytkeytyneisyyden näkökulmasta Siltaneva on osa merkittävää arvosoiden keskittymää. Suon tuntumassa on useita laajoja, allikkoisia ja keskustoiltaan ojittamattomia soita, kuten Väsyneva, Rösmosa ja Manthaneva. Siltanevan arvokas aapasuo yhdessä lähialueen keskustoiltaan ojittamattomien soiden kanssa olisi oiva ennallistuskohde

Laaja, enimmäkseen luonnontilaisen kaltaisena säilynyt, ja rimpinen Siltaneva on vaateliaan suolinnuston kannalta poikkeuksellisen potentiaalinen elinympäristö. Siltanevan linnustotiedot ovat puutteellisia, mutta pesimälajistoon kuuluu ainakin vaarantunut riekko (VU) sekä laulujoutsen, taivaanvuohi, metsäviklo, liro ja kapustarinta.

Kohteen rajaukseen ei esitetä muutosta (kartta 1). Kaavamerkintä SL on erittäin suositeltava Siltanevan arvoalueelle.

Taulukko 1. Siltanevan luokittelu

Kunta, kylä	Pääloukka	2	Rajaus	
Merikarvia, Timmerheidi	alaluokat	2.2	ennallaan	2
Maakuntakaavan kohde	Luonnontila		Muutoksen syy	
S-499	luonnontilainen, muutostila	1, 2	ojitus	1
Seutukaava 5 tunnus	Palautuvuus		kuivuminen	8
S-499	ennallistaen	2	Suojeluperuste	
Satakunnan LSS 1995-98	Kehityssuunta		uhanalaisia luontotyyppijä	8
428	vakaa, heikkenevä	=,-	luonnontilaisuus	10
Pinta-ala	Suojelustatus		Lähteet (lähteen numero)	
MK: 126 ha	luonnonsuojelualue, mk-kaava	1, 12	1, 2, 4, 28, 29	
Lisätiedot: pääosin luonnontilaisen kaltainen, mutta reunojen ojitus heikentää luonnontilaa. Kohteella on useita uhanalaisia suoluontotyyppijä (VU ja EN). Vaarantuneen (VU) riekon, <i>Lagopus lagopus</i> , elinaluetta.				

Kuva 1. Lauttijärven eteläosa on edelleen avoin ja monimuotoinen.

Lauttijärvi SL-134

Merikarvian Lauttijärvi sijaitsee kunnan koillisreunalla aivan Siikaisten rajalla. Lauttijärvi on Tuorijoen perkaamisen yhteydessä laskettu luhtarantainen ja rehevä järvi. Lauttijärven kylässä on paljon karjataloutta ja runsaasti arvokkaita laidunnettuja perinnebiotooppeja aivan järven tuntumassa. Osa järven luhdistuista laidunnetaan edelleen.

Järvi on hyvin umpeenkasvanut ja maakuntakaavarajausten sisällä on enää hyvin vähän avointa vesialuetta. Oletettavasti osa arvokkaasta linnustosta on siirtynyt rajausten ulkopuolelle umpeenkasvun myötä.

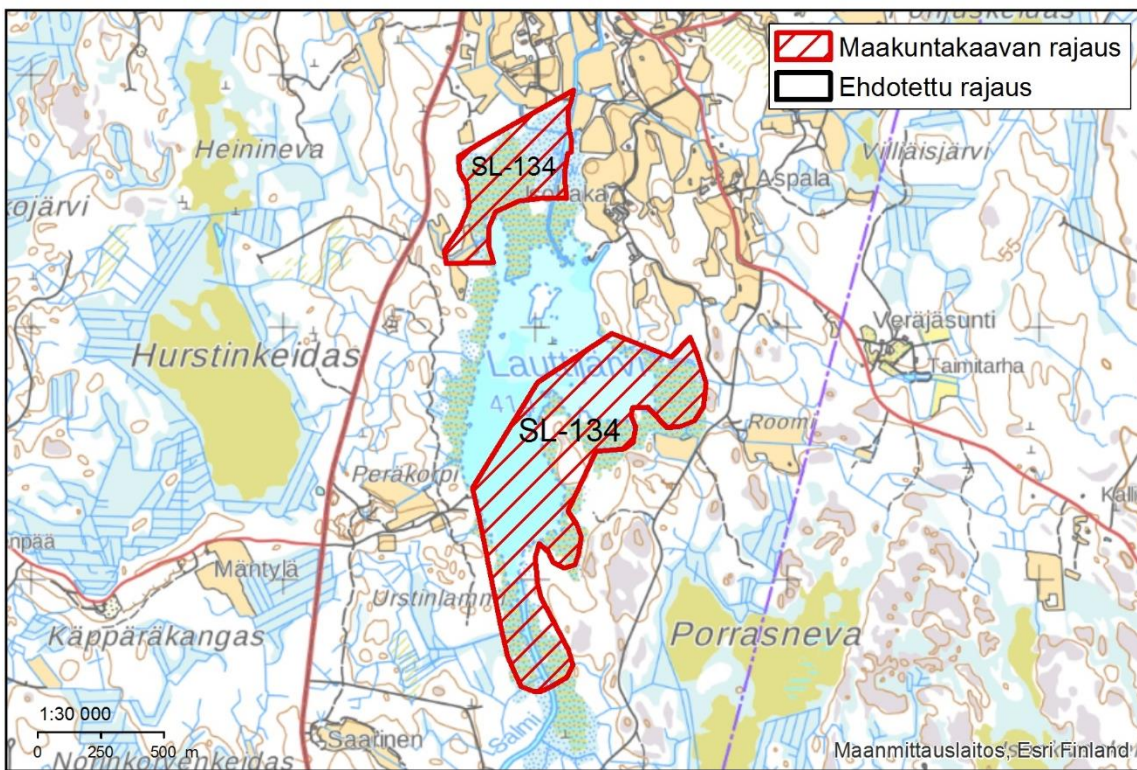
Linnustotiedot ovat varsin vaillinaisia, mutta edelleen järvellä pesii laulujoutsen, sinisorsa, tavi, telkkä, kurki ja mahdollisesti vaarantunut (VU) heinätavi. Koko järvellä on edelleen huomattavat edellytykset toimia monipuolisen linnuston elinympäristönä.

Vielä avoimilla alueilla on edustavia järvikaisla- ja kelluslehtiyhdyskuntia. Osa suuruohoisista rantaluhdistuista on luonnontilaisia tai vaihtoehtoisesti laidunnettuja. Hyvin suunnitelluilla hoitotoimilla järven luonnonarvoja olisi mahdollista kohentaa entisestään.

Kohteen rajausta ei liene tarpeen muuttaa, vaikka osa luonnonarvoista on siirtynyt keskemälle järveä (kartta 1)

Taulukko 1. Lauttijärven luokittelu

Kunta, kylä	Pääluokka	3	Rajaus	
Merikarvia, Lauttijärvi	alaluokat	3.3, 9	ennallaan	1
Maakuntakaavan kohde	Luonnontila		Muutoksen syy	
SL-134	muutostila	2	umpeenkasvu, rehevyys	4, 6
Seutukaava 5 tunnus	Palautuvuus		Suojeluperuste	
SL-134	ennallistaen	2	kasvitieteellinen	2
Satakunnan LSS 1995-98	Kehityssuunta		eläintieteellinen	3
445	heikkenevä	-	luonnontilaisuus	5
Pinta-ala	Suojelustatus		Lähteet (lähteen numero)	
MK: 68 ha	maakuntakaava	12	1, 5, 29, 36	
Lisätiedot: Aikanaan laskettu järvi, josta umpeenkasvun seurauksena kehittynyt lintujärvi. Taantunut mahdollisesti umpeenkasvun seurauksena. Lisäselvitykset luonnonarvoista tarpeen.				

Kartta 1. Lauttijärven -kohteen (SL-134) rajaus.

Kuva 2. Umppeen kasvaneen Pitkälahden suurruohoista luhtaa.

Kuva 1. Lampi on luhtarantainen ja reheväkasvuinen.

Präänholman lampi s-130

Präänholman lampi sijaitsee Merikarvian keskustaajaman eteläpuolella Merikarvianjoen suistossa. Kohde koostuu vanhasta Merikarvianjoen lasku-uomasta ja umpeutuneista pienistä merenlahdista.

Kohteella on havaittavissa maankohoamisrannikon primäärisukcession alkuvaiheita. Sukcession metsäisemmät vaiheet jäävät kaavarajauksen ulkopuolelle. Reunametsiä on paikoin hakattu rajauksen sisäpuoleltakin. Lammen eteläosasta on yhteys Peipunlahteen. Rannoilla on kapealti tervaleppävaltaista tuoretta keskiravinteista lehtoa. Kohteeseen kuuluu myös yksi erillinen umpeenkasvanut vanha saraluhta.

Avoimella osalla paju, sara- ja ruoholuhtia. Kasvillisuus on tyypillistä umpeutuvien ja rehevien fladojen kasvillisuutta, kuten leveäosmankäämi, ratamosarpio, kurjenjalka, vesisara, viiltosara, pullosara, järvikaisla, rantalampi, suoputki, järvikorte, kurjenmiekkä, korpikastikka, suohorsma, luhtavilla, luhtamatara, rantakukka, terttu-almi, myrkkyykeiso, vesikuusi ja ulpukka. Luhtien sammalista okarahkasammal vallitsee pohjakerroksessa.

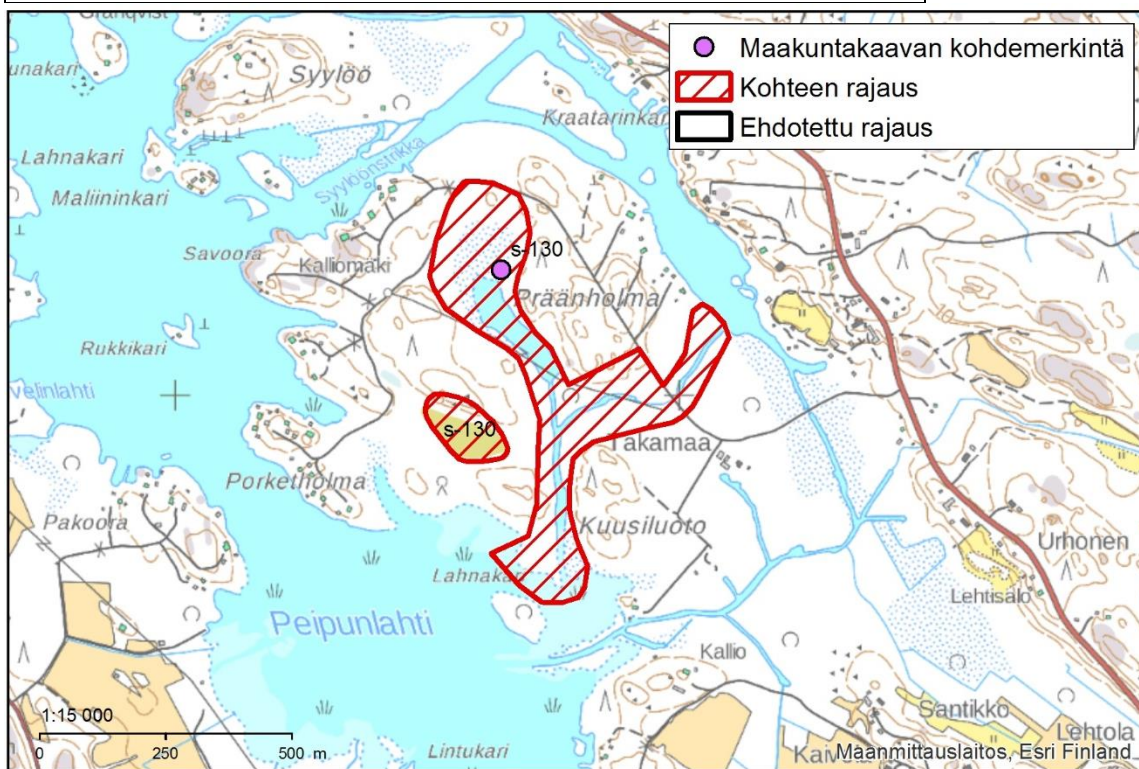
Linnustotiedot ovat puutteellisia, mutta joka tapauksessa kosteikkolinnusto on avoveden puutteessa niukkaa; sinisorsa, tavi ja taivaanvuohi.

Kohde ei ole kovin erikoinen lajistoltaan tai luontotyypeiltään, mutta se edustaa hyvin satakuntalaisen maankohoamisrannikon pienten jokisuistojen luonnon kehityskulkuja. Rajaus esitetään pidettäväksi entisellään (kartta 1).

Taulukko 1. Präänholman lammen taulukointi.

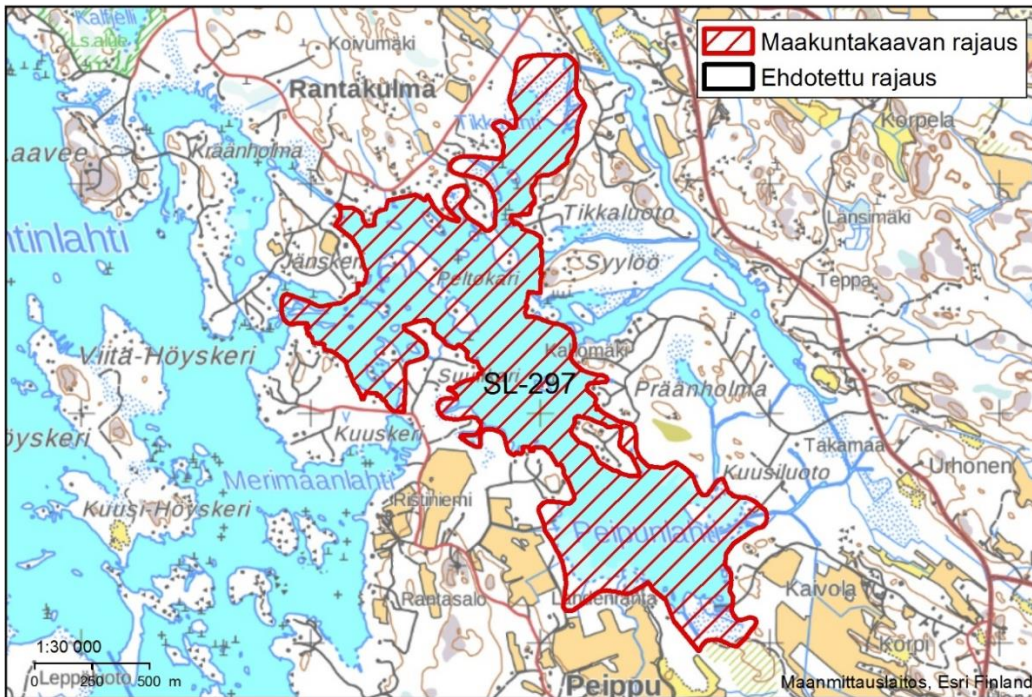
Kunta, kylä	Pääloukka	6	Rajaus	
Merikarvia, Alakylä	alaluokat	3.3	ennallaan	1
Maakuntakaavan kohde	Luonnontila		Muutoksen syy	
s-130	muutostila	2	luonnot. umpeutuminen	4
Seutukaava 5 tunnus	Palautuvuus		Suojeluperuste	
S-130	ei tarvetta	0	kasvitieteellinen	2
Satakunnan LSS 1995-98	Kehityssuunta		eläintieteellinen	3
457	vakaa	=	luonnontilaisuus	5
Pinta-ala	Suojelustatus		Lähteet (lähteen numero)	
MK: 9 ha	maakuntakaava	12	1	

Lisätiedot: Umpeutuva jokiuoma ja merenlahti. Osin primäärisukcession alkuvaihetta. Umpeutuminen pääosin luonnollinen prosessi, vaikka tien rakentaminen on sitä edesauttanut.

Kartta 1. Präänholman lampi -kohteen (s-130) rajaus.

Kuvat 2 ja 3. Paju- ja saraluhtaa sekä rantakukka, *Lythrum salicaria*.

Kartta 1. Merikarvianjoen suisto – kohteen rajaus.

Merikarvianjoen suisto SL-297

Kohde on laaja lahti, johon Merikarvianjoki laskee. Kohteelle ei tehty maastotarkistusta vuonna 2019. Aiempien tietojen perusteella sen luonnossa on sekä merellisiä että makeanveden ympäristöön liittyviä piirteitä. Alueen reunoilla ja sen sisälläkin on mökkiasutusta ja rannoilla ruoppauksia ja väylänperkuuta. Kohteella on ollut vaateliias linnusto. Ajantasaiset linnustotiedot ovat puutteellisia. Nykyään lahdella pesii ainakin silkkiuikku, laulujoutsen, merihanhi, tavi, sinisorsa, telkkä, kurki, meriharakka, taivaanvuohi ja rantasipi. Aiempien tietojen mukaan lahdella on pesinyt punasotka, punajalkaviklo, heinätavi, haapana ja naurulokki. Kasvillisuudesta mainitaan järviruoko, järvikaisla, ulpukka ja pohjanlumme. Rantaniityillä kerrotaan olleen merenrantalajistoa. Lahnakarissa on alueelle tyypillistä puna-ailakkityypin tuoretta keskiravinteista lehtoa. Kasviston erikoisuuksia mainitaan vielä pahaputki, jokileinikki, sarjarimpi ja mahdollisesti sahalehti. Suistossa kasvaa myös vaarantunut (VU) paunikko, *Crassula aquatica*.

Lupaavan kohteen pesimälinnustotiedot tulisi päivittää ja hankkia lisätietoa erikoisesta vesikasvillisuudesta. Karttarajaus esitetään pidettäväksi ennallaan, kunnes kohteen luontotiedot saadaan ajan tasalle (kartta 1).

Taulukko 1. Merikarvianjoen suisto -kohteen (SL-297) taulukointi.

Kunta, kylä	Pääloukka	4	Rajaus	
Merikarvia, Peippu	alaluokat	4.1, 5.2, 3.3	ennallaan	2
Maakuntakaavan kohde	Luonnontila		Muutoksen syy	
SL-297	ei arvioida	0	ei arvioida	0
Seutukaava 5 tunnus	Palautuvuus			
SL-297	ei arvioida	0	Suojeluperuste	
Satakunnan LSS 1995-98	Kehityssuunta		monipuolisuus	5
448	ei arvioida	+, =, -	vaatii lisäselvityksiä	12
Pinta-ala	Suojelustatus		Lähteet (lähteen numero)	
MK: 153 ha	maakuntakaava	12	1, 2, 4, 29	
Lisätiedot: Merikarvianjoen suistoalueen laaja lahti. Kohteella ei käyty vuonna 2019. Luontotiedot ovat puutteelliset keskeisten suojeluperusteiden eli linnuston ja vesikasvillisuuden osalta.				

Kuva 1. Suurin avovesialue suon keskellä. Reunoilla suursaroja.

Värtviikin letto SL-2052

Värtviikin letto -niminen ohutturpeinen pikkusuo on aivan Merikarvian keskustaajaman tuntumassa, sen lounaispuolella ja Tuorilaan menevän tien eteläpuolella. Pinnanmyötäisesti soistuneella alueella on jäljellä avoimia kelluslehtisten ja suursarojen reunustamia lampareita.

Lampareilla kasvaa ulpukkaa ja suursaroja, kuten viilto-, vesi-, luhta- ja jouhisaraa. Lampareilta on myös useita havaintoja sahalehdestä, *Stratiotes aloides*, viimeisen 50 vuoden ajalta. Tuorein havainto on vuodelta 1988. Kesällä 2019 lajia ei havaittu.

Lampareiden ulkopuolella suo on lähinnä mesotrofista saranevaa ja -rämettä. Paikoin löytyy luhta- ja lyhytkorsinevamaisia piirteitä. Värtviikin piensuo on koostumukseltaan varsin erikoinen yhdistelmä karujen ja keskikravinteisten soiden lajeja, mikä johtuu aiemmasta merenlahtihistoriasta. Suo on olettavasti kehittymässä karummaksi merivaiheen ravinteiden vähentyessä.

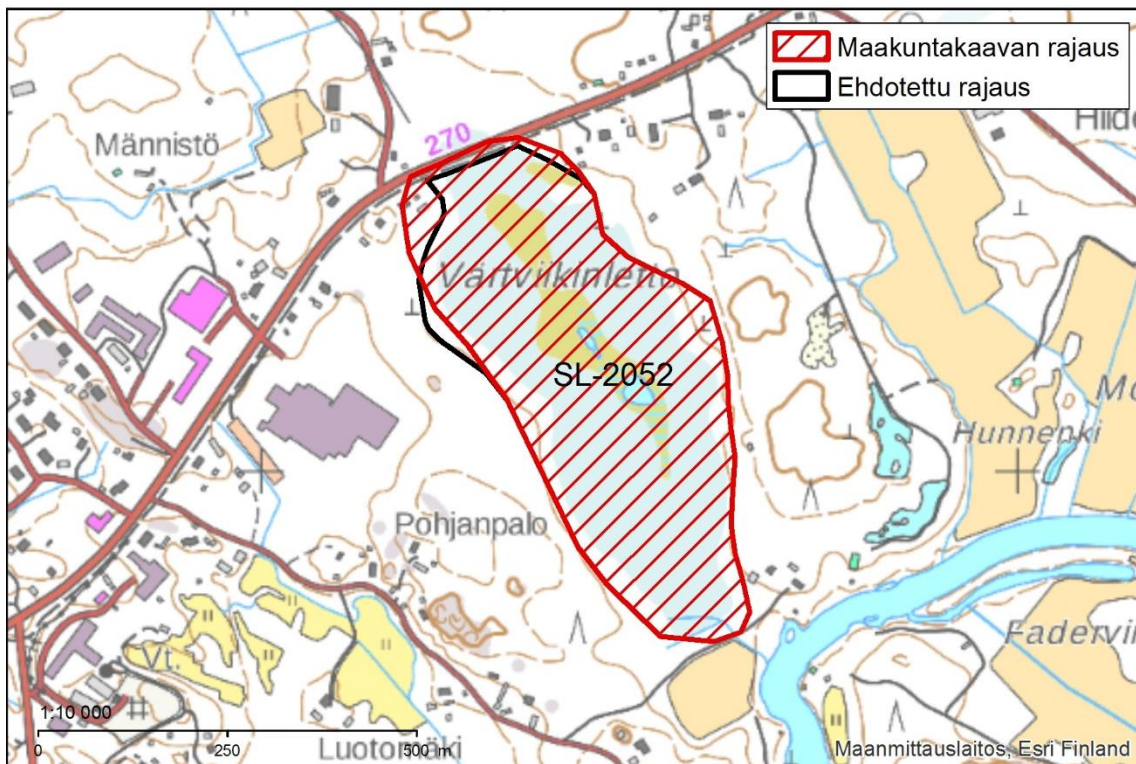
Nevoilla runsaita kasveja ovat muun muassa villapääluikka, järvikorte, raate, valkopiirtoheinä, isokarpalo, tupasvilla, kurjenjalka, leveösmanikämi, viilto-, pullo-, juurto-, vesi- ja riippasara, suokukka, variksenmarja, pyöreä- ja pitkälehtikihokki, luhtavilla, korpi- ja luhtakastikka, hanhen- ja kiiltopaju, sekä kitukasvuiset mänty ja hieskoivu. Sammalmatto on paikoin hyvinkin rahkainen puna- ja rämerahkasammalen vallitessa. Luhtakuirinsammal löytyi niukkana. Reunarämeellä pienialaisesti isovarpu- ja kangasrämettä. Eteläpäässä umpeutuneen ojan lähistöllä myös tervaleppäluhtaa. Paikoin suolla on kurjenjalka- ja osmanikäämivaltaisia luhtakuvi- oita. Luonnontilaiset sara- ja luhtanevat sekä isovarpurämeet ovat vaarantuneita (VU) luontotyyppejä. Sara- ja kangasrämeet ovat erittäin uhanalaisia suoluontotyyppejä (EN).

Rajausta lienee tarpeen hieman pienentää, koska osa siitä asettuu uuden pyörätien päälle. Samoin reunoilta voisi rajausta kohdentaa mukailemaan paremmin vallitsevia luonnonoloja (kartta 1).

Taulukko 1. Värtviikin leton luokittelu.

Kunta, kylä	Pääluokka	2	Rajaus
Merikarvia	alaluokat	6	ennallaan
Maakuntakaavan kohde	Luonnontila		Muutoksen syy
SL-2052	luonnontilainen	1	ei muutosta
Seutukaava 5 tunnus	Palautuvuus		Suojeluperuste
uusi	ei tarvetta	0	kasvitieteellinen
Satakunnan LSS 1995-98	Kehityssuunta		erikoisuus
482	vakaa	=	luonnontilaisuus
Pinta-ala	Suojelustatus		Lähteet (lähteen numero)
MK: 17 ha, uusi: 16 ha	maakuntakaava	12	1, 3, 4, 8

Lisätiedot: pinnanmyötäisesti soistunut entinen merenlahti ja/tai joen tulvaneva. Useita uhanalaisia luontotyyppisiä (VU, EN). Luonnontilainen mesotrofinen piensuo. Sahalehdestä, *Stratiotes aloides*, havainto.

Kartta 1. Värtviikin letto -kohteen (SL-2052) rajaus.

Kuva 2. Leveäosmankäämin, *Typha latifolia* ja kurjenjalan, *Comarum palustre* vallitsemaa luhtaa.

Kuvat 3-5. Värtviikin leton mielenkiintoisia nevoja ja rämeitä.

Kuva 1. Korvennevan saraista nevaa.

Korvenneva S-2051

Merikarvian Korvennevan kohde sijaitsee Kuvaskankaan kylässä Merikarvian keskustasta noin 17 kilometriä koilliseen. Kartalla kohteen nimi on Latoniemi. Korvenneva -niminen suoalue, joka ei ole maakuntakaavassa, on ojitettujen rämeiden kautta yhteydessä Latoniemeen pohjoisessa.

Suosta valtaosa on ohutturpeista rahkarämettä ja lyhytkorsinevaa. Lyhytkorsinevalla on paikoin pienialaisesti saroja, muun muassa pullo- ja jouhisaraa. Saranevainen kuvio rajoittuu kohteen itäreunalle. Saraneva on varsin selvärajainen ja kertoo alueen aiemmasta käytöstä laitumena tai suoheinän keruualueena. Sararämettäkin löytyy pienialaisesti. Saraiset alueet sijoittuvat meso- ja oligotrofian välimaastoon. Suon vaateliaampia kasveja ovat järvikorte, raate ja pullosara. Muita tavattavia kasveja ovat luhtavilla, jouhisara, vaivaiskoivu, variksenmarja, rahkasara, mutasara, riippasara, isokarpalo ja pyöreälehtikihokki. Reunan korpimuuttumalla esiintyy lisäksi maariankämmekkä, muurain ja tuhkapaju. Saraneva ja isovarapuräme ovat uhanalaisia suoluntuotyyppisiä (VU) ja sararäme on erittäin uhanalainen (EN).

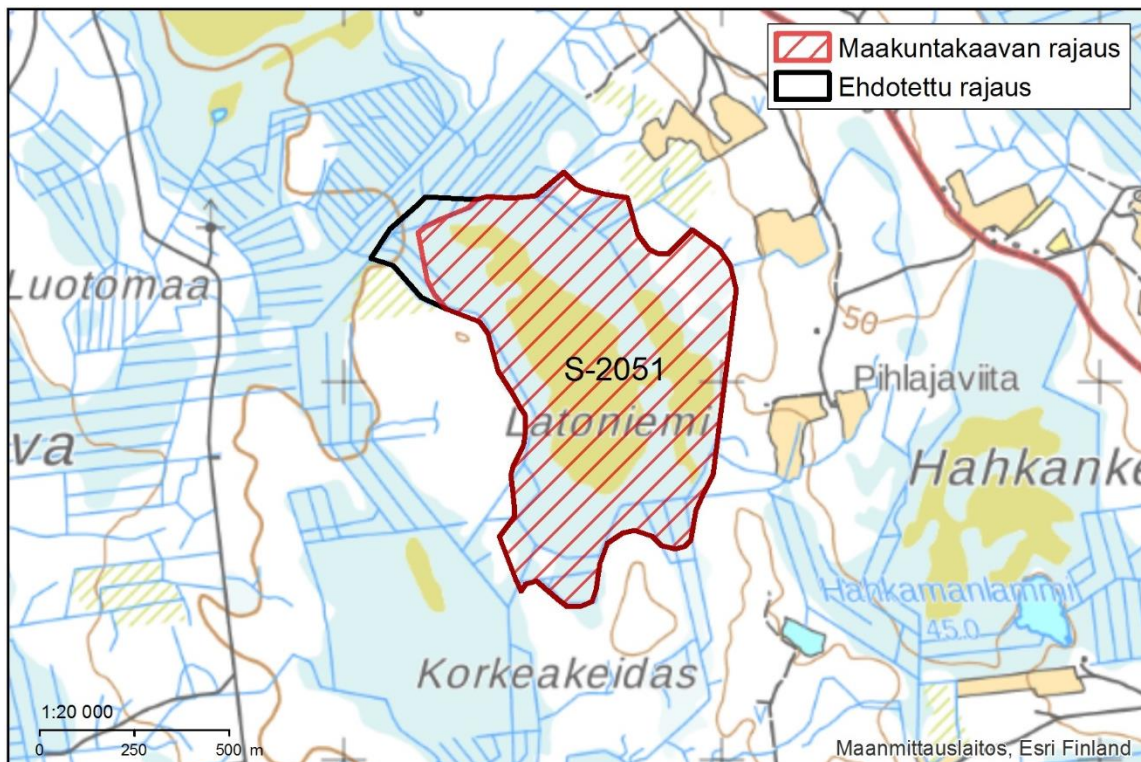
Avoimelta keskusosaltaan ojittamattoman suon reunat on joskus ojitettu. Osa ojista on umpeutumassa, mutta ne kuivattavat edelleen suota. Reunavyöhykkeessä on isovarapurämeitä, joista osa muuttumia. Lisäksi alueella on pienialaisesti tupasvillarämettä. Rajauksen sisällä olevat reunametsät ovat pääosin muuttumavaiheen rämeitä ja mäntyvaltaisia talousmetsiä. Itäreunalta löytyy myös lahoppuustoista lehtomaista kangasta ja ojitettua korpea.

Suon arvoa nostaa sen sijainti aivan Mankanevan ja Kakkurinnevan suojeelusoiden tuntumassa. Korvenneva täydentää alueen soiden verkostoa ja niiden keskinäistä kytkeytyneisyyttä. Etenkin idän suuntaan verkosto on kapea, koska Korvennevan tuntumassa sekä etelä- että pohjoispuolella on laajoja turvetuotantoalueita.

Rajaus ehdotetaan pidettäväksi keskeisiltä osin entisellään. Alueen luoteiskulmasta on jäänyt pienialaisesti avosuota rajauksen ulkopuolelle. Näiltä osin rajausta ehdotetaan tarkennettavaksi (kartta 1). Kaavamerkinäksi suositellaan SL perustuen kohteen ojittamattomuudella ja kytkeytyneisyydellä lähialueen soihin.

Taulukko 1. Korvennevan (kartalla Latoniemi) rajaus

Kunta, kylä	Pääluokka	2	Rajaus	
Merikarvia, Kuvaskangas	alaluokat		muutettu	2
Maakuntakaavan kohde	Luonnontila		Muutoksen syy	
S-2051	luonnontilaisen kaltainen	1, 2	ojitus	1
Seutukaava 5 tunnus	Palautuvuus		Suojeluperuste	
S-2051	ennallistaen	2	kasvitieteellinen	2
Satakunnan LSS 1995-98	Kehityssuunta		maisema	4
475	heikkenevä	-	luonnontilaisuus	5
Pinta-ala	Suojelustatus		Lähteet (lähteen numero)	
MK: 58 ha, uusi: 61 ha	maakuntakaava	12	1, 4, 20,	
Lisätiedot: Ojittamaton pikkusuo. Tila varsin vakaa. Reunan ojitus kuivattaa hitaasti suota. Suon itäreunalla uhanalaisia saranevaa (VU), isovarpu- ja tupasvillarämettä (VU) sekä sararämettä (EN).				

Kartta 1. Korvennevan (S-2051) rajaus

Kuva 2. Korvennevan keskiosa ja länsireuna ovat karumpia kuin itäreunan saraneva.

Kuva 3. Itäpuolen reunametsää.

Kuva 4. Kohteen itäpuolen korpimuuttumassa kasvaa muun muassa tervaleppää ja lahopuustoa on runsaasti.

Kuva 1. Santakarin-Höyterinviikin luotoja ja niemenkärki.

Santakari - Höyterinviiki S-459

Merikarvian Kasalan kalasataman pohjoispuolella sijaitseva Santakari-Höyterinviikin kohde koostuu muutamasta ulkokarista ja -luodosta sekä kapeahkosta kaistaleesta kivikkoista rantaa aivan avomeren äärellä.

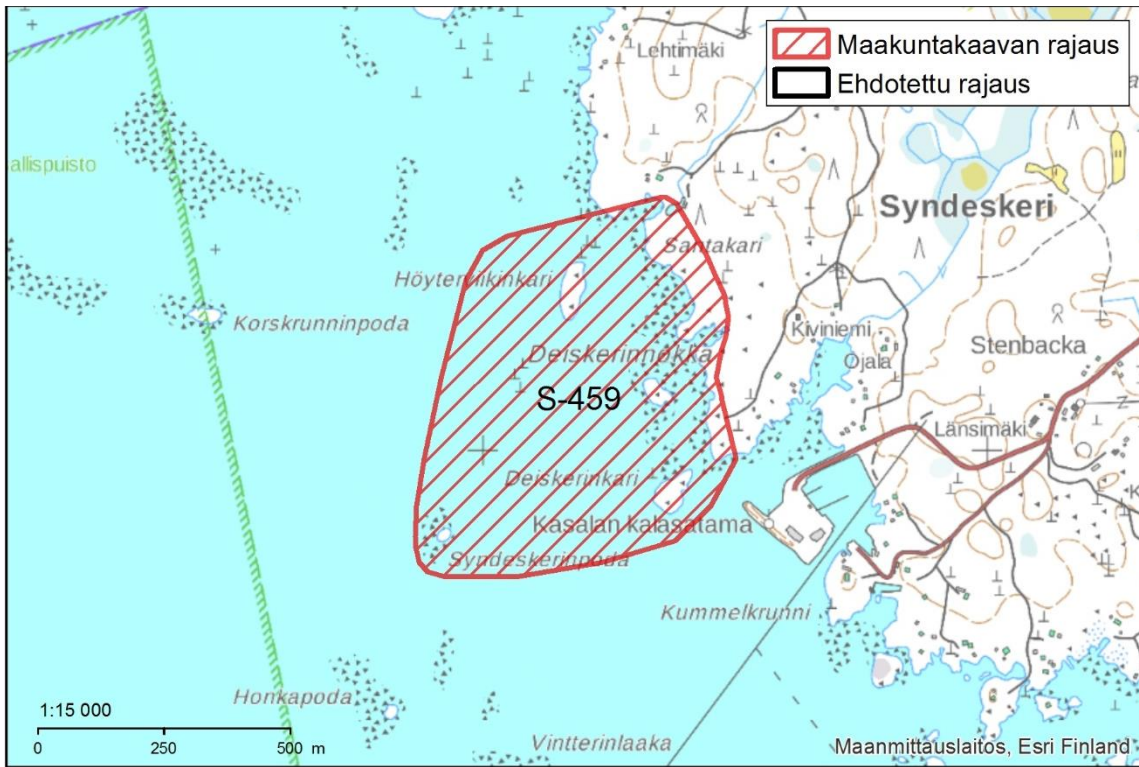
Alueelle kertyy ajoittain huomattavia rakkolevävalleja. Heti alueen kaakkoispuolella on Kasalan kalasatama, jonka tuntumaan on rakennettu lintutorni. Tornia pidetään erinomaisena rannikon lintumuuton tarkkailupaikkana. Kalasatamasta havaittu merilintumuutto on jopa voimakkaampaa kuin Porin parhailla muutontarkkailupaikoilla. Kohteen tuntumassa levähtää huomattavia määriä haahkoja. Pesimälinnustotietoja ei parimäärin tasolla ole, mutta pesimälajistoa ovat ainakin kyhmyjoutsen, merihanhi, haahka (EN), tavi, tukkakoskelo, punajalkaviklo, rantasipi, meriharakka, tukkasotka (EN), lapintiira, kalatiira, naurulokki (VU), kalalokki, harmaalokki (VU), merilokki (VU), luotokirvinen, kivitasku ja västäräkki. Kohteen rajausta on varsin tiukka, joten osa lajeista saattaa olla myös lähialueen pesimälajeja.

Puuvartista kasvillisuutta karuilla kivikkokareilla ja rannoilla ei juuri ole. Rannoilla tavataan lähinnä alueelle ominaisia matalan merenrantaniityn kasveja, kuten isomaltsa, merirannikki, pietaryrtti, ruokohelpi ja järvi-ruoko.

Kohde on säilynyt muuttumattomana. Rajausta ehdotetaan pidettäväksi ennallaan (kartta 1).

Taulukko 1. Santakari-Höyterinviikin -kohteen luokittelu

Kunta, kylä	Pääloukka	5	Rajausta	
Merikarvia, Kasala	alaluokat	5.2, 5.1	ennallaan	1
Maakuntakaavan kohde	Luonnontila		Muutoksen syy	
S-459	luonnontilanen	1	ei muutosta	0
Seutukaava 5 tunnus	Palautuvuus		Suojeluperuste	
S-459	ei tarvetta	0	eläintieteellinen	3
Satakunnan LSS 1995-98	Kehityssuunta		matkailu/virkistys	9
463	vakaa	=	luonnontilaisuus	10
Pinta-ala	Suojelustatus		Lähteet (lähteen numero)	
MK: 37 ha	maakuntakaava	12	1, 5, 29, 37, 38	
Lisätiedot: Karuja kivikkokareja ja ulkoaloja ulkomeren äärellä. Lintujen päämuuttoreitillä ja suosittu lintujen tarkkailupaikka. Useita uhanalaisia lintulajeja.				

Kartta 1. Santakari-Höyterinviikin -kohteen (S-459) rajaus.

Kuva 2. Santakari-Höyterinviikin -kohde sijaitsee aivan avomeren äärellä. Oikealla kohteen uloimmat karit.

Lähteet

- 1 Hakila, Raimo: Satakunnan luonnonsuojeluselvytys. Kuntakohtaiset luontokartoitusaineistot. Julkaisematon. Liittyy julkaisuun A:249. Satakuntaliitto 2000.
- 2 Vieno, Marja: Satakunnan soiden moninaiskäytön selvitys 2014.
- 3 Hyvärinen, E.; Juslén, A.; Kempainen, E.; Uddström, A.; Liukko, U-M: Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019.
- 4 Kontula, T. & Raunio, A. (toim.): Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018. Luontotyyppien punainen kirja. Osa 1: Tulokset ja arvioinnin perusteet.
- 5 Vilén, Risto; Vasko, Ville ja Nuotio, Kimmo: Satakunnan maakunnallisesti arvokkaat lintualueet 2006-2014. Porin Lintutieteellinen Yhdistys ry & Rauman Seudun Lintuharrastajat ry 2015. 303 s.
- 6 Kokemäenjoen rantaosayleiskaavan luontoselvitys. Biota 2003. - 19 s
- 7 Jutila, Heli; Pykälä, Juha; Lehtomaa, Leena: Satakunnan perinnemaisemat. Suomen ympäristökeskus 1996. (Alueelliset ympäristöjulkaisut 14.) - 198 s.
- 8 Suominen, J.: Satakunnan kasvit. — Norrlinia 26: 1–783. 2013
- 9 Rassi, Pertti; Hyvärinen, Esko; Juslén, Aino; Mannerkoski, Ilpo. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2010.
- 10 Vilén, Risto: Kokemäen Sääksjärven linnustolaskenta 2007.
- 11 Vilén, R. (2014). Kokemäen Sääksjärven linnustolaskenta 2014. Raportti, 10 s. Suomen Ympäristökeskus 2014.
- 12 Valtakunnallisesti arvokkaat tuuli- ja rantakerrostumat. Suomen ympäristö 32/2011. Kohdekuvaukset
- 13 Kirkkala, Teija & Vilén, Risto: Kokemäenjoen keskiosan vesikasvillisuus selvitys, osa II: Säpiläniemen tutkimusalue 2014-2016 (julkaisematon)
- 14 Kokemäenjoen rantaosayleiskaava. Kokemäen kaupunki 15.3.2010.
- 15 Mossberg B & Stenberg L, Suuri Pohjolan kasvio, Tammi 2005.
- 16 Uotila, P. & Kippo-Edlund, P. 1985: Vesien suurkasvillisuus. Julkaisussa Tyysjärvi-Muuronen, K. (toim.). Vesiosap – Vedet ja Vesiluonto. ss. 61-90. Suomen Luonnonsuojelun Tuki, Helsinki.
- 17 Hämet-Ahti, L., Suominen, J., Ulvinen, T. & Uotila, P. (toim.) 1998: Retkeilykasvio, 4. uudistettu painos, 656 s. Luonnontieteellisen keskusmuseon kasvimuseo. Helsinki.
- 18 Uusi-Seppä, Niina (toim.): Satakunnan kulttuuriympäristöt eilen, tänään, huomenna. Satakunnan Museon julkaisuja 19 2012. 343 s.
- 19 Kimmo Nuotio; sähköpostiviesti 16.8.2019.
- 20 GTK. Turvetutkimusraportit.
- 21 Turo Hjerpe, Sari Väisänen ja Ilkka Sammalkorpi. Vesienhoito Kauvatsan reitillä –nykytila ja toimenpidesuosittelut. Suomen Ympäristökeskuksen raportteja 19/24.
- 22 Kauvatsanjokivarren, Lievijärven ja Kuoppalanjoen osayleiskaava, voimaantulo 8.7.2010. Kokemäen Kaupunki.
- 23 Kokemäen keskustaajaman osayleiskaavan luontoselvitys. FCG 2015.
- 24 Ulvilan keskustaajaman yleiskaava. Kaavaselostus. Ulvilan kaupunki 2005.
- 25 Leineperin osayleiskaava. Ulvilan kaupunki 2006.
- 26 Petteri Mäkelä, Hyötytuuli; sähköposti 22.8.2019
- 27 Nuotio, Kimmo & Sillanpää, Matti. Porin Tahkoluodon meritulipuiston lähisaarien pesimälinnusto ja levähtäjät 2018.
- 28 Soidensuojelun täydennysehdotus. Maastoraportit. Julkaisematon. Varsinais-Suomen ELY-keskus
- 29 BirdLife Tiira-havaintojärjestelmä. Porin lintutieteellisen yhdistyksen havaintotietokanta.
- 30 Ahlman, Santtu: Nakkilan taajamaosayleiskaavan luontoselvitys 2010. Ahlman konsultointi & suunnittelu 2010. - 32 s.
- 31 Ryösä, M. ja Reiniaho, T. 1994: Nakkilan luontoselvitys 1993. — Nakkilan kunta, Nakkilan Lions Club ja Satakunnan metsälautakunta.
- 32 Karhu, Kari; Lampolahti, Janne: Nakkilan Arantilankosken alueen luontoselvitys. Satakunnan luontotietokeskus 2000. (Raportti 1/2000) - 7 s.
- 33 Rannikko, L. Kokemäenjoen ja sen sivuhaarojen kalataloudelliset kunnostustarpeet. Kesäkuu 2006. Varsinais-Suomen TE-keskus.
- 34 Nakkilan taajamaosayleiskaava. Nakkilan kunta. 6.5.2013.
- 35 Muinaisjäännösrekisteri. www.kyppi.fi/to.aspx?id=112.79010016

- 36 Kirkkala, Teija: Pitkäjärven alueen luontoselvitys: Harjavalta, Kokemäki, Kullaa. Lounais-Suomen ympäristökeskus 1996. (Monistesarja 7/96.) - 26 s.
- 37 Ahlman, S. & Luoma, S. 2013: Isojen lintujen muuttoreitit Satakunnassa – havaintokatsaus. Turun Yliopisto, Merenkulkualan koulutus- ja tutkimuskeskus. 117 s.
- 38 Tero Toivanen, Timo Metsänen ja Teemu Lehtiniemi: Lintujen päämuuttoreitit Suomessa. BirdLife Suomi ry. 2014
- 39 Satakunnan vankila Köyliö, suppea luontoselvitys. Senaattikiinteistöt. Luontoselvitykset 2017
- 40 Esa Hankonen. Lähdeselvitysaineisto. S-posti 1.9.2019
- 41 Luonnonsuojeluasetuksen liite: luettelo uhanalaisista ja erityisesti suojeltavista lajeista. Ympäristöministeriö 2013.
- 42 Rintala, Veli-Matti: Satakunnan maakuntakaavassa osoitettujen arvokkaiden kallioalueiden (ge2) nykytilan inventointi -raportti. Satakuntaliitto 2013.
- 43 Kirkkala, Teija; Ikonen, Iiro: Kalataloudellisesti ja luonnonsuojelullisesti arvokkaat pienvedet Varsinais-Suomessa ja Etelä-Satakunnassa. Vesi- ja ympäristöhallitus 1994. (Monistesarja Nro 593.) - 109 s.
- 44 Kalinainen, Pertti; Hakila, Raimo: Satakunnan luonnonsuojeluselvytys 1984. Satakunnan seutukaavaliitto 1985. (Sarja A:145.) - 197 s.
- 45 BirdLife International (2019) Important Bird Areas factsheet: Oura and Enskeri archipelagos. Downloaded from <http://www.birdlife.org> on 11/09/2019.
- 46 Sami Luoma; sähköposti 11.9.2019
- 47 Mykrä, Sakari: Porin kaupungin alueen pienvesien inventointi 1990 / Limnell, Marko: Eräiden Porin kaupungin virkistys- ja suojelualueiden sudenkorennot 1989. Porin ympäristönsuojelulautakunta 1991. (Julkaisu 1/91.) - 48 s.
- 48 Mattila, Olli: Meri-Porin osayleiskaava-alueen luontoselvitys 1995. Porin kaupunginkanslian kaavoitusosasto 1996. (Porin kaupunkisuunnittelusarja C 46/1996.) - 40 s.
- 49 Jutila, Heli M.: Seed bank and emergent vascular flora of ballast areas in Reposaari, Finland. 1996. - Ann. Bot. Fenn. 33, s. 165 - 182.
- 50 Jutila, Heli M.: Seed banks of river delta meadows on the west coast of Finland. 2002. - Ann. Bot. Fenn. 39, s. 49 – 61.
- 51 Kimmo Nuotio; sähköpostiviesti 20.8.2019
- 52 Pasi Alanko; sähköpostiviesti 6.8.2019
- 53 Pomarkun-Siikaisten Isojärven tilan perusselvitys. Toim. Seppo Salonen. Pomarkun kunta 2002. - 89 s.
- 54 Jan Eerala; sähköposti 25.9.2019
- 55 Vilen, Risto; Porin Levon asemakaavan linnustonselvytys 2013. Genius Loci Luonto- ja kulttuuripalvelut.
- 56 Porin Yyterin lomakylän asemakaava-alueen linnusto- ja liito-oravaselvitys 2011. Ahlman konsultointi & suunnittelu
- 57 Heikurinen, J & Nieminen, M.; Merikarvian kalastusalueen hoito- ja käyttösuunnitelma 2013-2017.
- 58 Koivunen, S., Nukki, H., Salokangas, S. Satakunnan Vesistöt – Käyttö, ja kunnostustarpeet. Pyhäjärvi-instituutti 2006.
- 59 Pohjajoen inventointi vuonna 2013. Kala- ja vesimonisteita nro 115. Kala- ja vesitutkimus Oy. 2013
- 60 Mattila, Olli: Pohjoisen satamatien jatkeen rakentaminen: yleissuunnitelman laadintaan liittyvä luonto- ja maisemaselvitys. Porin kaupungin kaavoitusosasto 1995. - 18 s.
- 61 rky.fi
- 62 Rintala, Veli-Matti: Satakunnan maakuntakaavassa osoitettujen arvokkaiden kallioalueiden (ge2) nykytilan inventointi -raportti. 27 s. + kohdekuvaukset. Satakuntaliitto 2013.
- 63 Sami Luoma; sähköposti 29.9.2019
- 64 Hertta-tietojärjestelmä; eliölajit. Suomen ympäristökeskus (SYKE).
- 65 Suomen lajitietokeskus. Laji.fi. Luonnontieteellinen keskusmuseo, Luomus.
- 66 Ala-Risku, Terhi; Rantayleiskaavan luontoselvitys, Jämijärvi. Pohjanmaan luontotieto 2016.
- 67 Jutila, Heli; Pykälä, Juha; Lehtomaa, Leena: Satakunnan perinnemaisemat. Suomen ympäristökeskus 1996. (Alueelliset ympäristöjulkaisut 14.) - 198 s.
- 68 Nieminen, M. & Ahola, A. (toim.), Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt, s. 31–34. Suomen ympäristö 1/2017
- 69 Härjämäki, Kimmo & al.: Maa- ja metsätalousalueiden monimuotoisuus ja kosteikot, Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskuksen julkaisu, 2011.
- 70 Esa Hankonen; sähköposti 29.5.2019

- 71 Kaunissaaren maastokäyntim�istio 15.08.2016.Ikonen, liro.
- 72 Itämies, Juhani: Raportti kiurunkannuksen (*Corydalis solida*) ja pikkuapollon (*Parnassius mnemosyne*) kartoituksesta Rauman ja Eurajoen alueella kesällä 2013. Varsinais-Suomen ELY-keskus 2013.
- 73 Kaunissaaren hoitoa koskeva aloite Eurajoen kunnalle 8.8.2019. Suomen luonnonsuojeluliiton Satakunnan piiri ry 7 s.
- 74 Anu Saarinen ja Ossi Siivonen: Kaunissaaren putkilokasvillisuus selvitys 2005. Opinnäytetyö.
- 75 Kimmo Nuotio; sähköposti 8.9.2019
- 76 Ville Vasko; sähköposti 8.8.2019
- 77 Raimo Sundelin; sähköposti 2.9.2019
- 78 Kalle Haapala; sähköposti 4.9.2019
- 79 Esa Hankonen; sähköposti 17.6.2019
- 80 Rauman Unajan ja Voiluoto–Anttilan osayleiskaavojen luontoselvitys 2012. Rauman kaupunki. Ahlman konsultointi & suunnittelu
- 81 Tuovinen, Teemu: Karvianjoen pohjoisosan taimenpuroinventoinnit. Raportteja 83/2014. Varsinais-Suomen ELY-keskus. 140 s.
- 82 Euran Väsönsuon nummirahkasammal selvitys 2016. Tmi Esa Hankonen 2016. 10 s.
- 83 Esa Hankonen; sähköposti 17.10.2019
- 84 Rautiainen, Pirjo: Karvia: osayleiskaava-alueen luontoselvitys 2005. 2005. - 13 s
- 85 Ala-Risku, Terhi: Karvianjoen eteläosan seutukaavan suojelurajauksen ja liito-oravareviirien tarkistus 2010. Tmi-Pohjanmaan Luontotieto
- 86 Esa Hankonen; sähköposti 1.9.2019
- 87 Luonnontieteellisen keskusmuseon kasviatlas: <http://koivu.luomus.fi/kasviatlas/>
- 88 Sari Koivunen, Heli Nukki, Susanna Salokangas: Satakunnan vesistöt Käyttö ja kunnostustarpeet Pyhäjärvi-instituutin julkaisuja Sarja B nro 12. Eura 2006.
- 89 Juutinen, Riikka (toim.). Lähteikköjen ennallistamistarve - hyönteislajiston tarkastelu ja koko hankkeen yhteenveto. Metsähallitus, Vantaa, 2010. Metsähallituksen luonnonsuojelujulkaisuja. Sarja A 193. 133 s.
- 90 Britschgi, Ritva, Rintala, Jari, Puharinen, Suvi-Tuuli. Pohjavesialueet – opas määrittämiseen, luokitukseen ja suojelusuunnitelmien laadintaan. Ympäristöhallinnon ohjeita 3/2018
- 91 Hankonen Esa 2018: Satakunnan pohjavesialueiden E-luokka -luontotyyppiselvityksen 2018 väliraportti
- 92 Esa Hankonen; sähköposti 23.9.2019
- 93 Hankonen Esa 2019: Satakunnan pohjavesialueiden E-luokka -luontotyyppiselvityksen 2019 kohdekuvaukset (julkaisematon).
- 94 Salmi, Pasi; Karén, Virpi: Pukanluoman Natura 2000 -alueen hoito- ja käyttösuunnitelma. (Varsinais-Suomen ELY-keskus, 2014-06)
- 95 Esa Hankonen; sähköposti 2.11.2019
- 96 Esa Hankonen. Uhanalaisten kasvien selvityksiä Satakunnassa ja Varsinais-Suomessa 2016.
- 97 Sini Solala; sähköposti 11.11.2019

